що торговця у храмі зупинить вода,

що на денці долоні церковця руда,

що зникомі приходять сюди по слідах

невідталого крику, –

цьому віра віднадить, бо віра сліпа.

золотий поводир притулився до стовпа.

тільки голос його по камінню ступа

на вкраїну велику.

а нічийне каміння, хапке як вогонь,

язиком прилипає, пече батогом.

скільки тої вкраїни у горлі його –

лиш півкварти на денці.

оселедцями з ночі комети рясні.

пацюки запашні. і жінки запашні.

свищуть пальцями в очі, горлають пісні

східняки й западенці